

خیلواکی



استقلال

[www.esteqlaal.net](http://www.esteqlaal.net)

یکشنبه ۱۰ سپتمبر ۲۰۲۳

انارگل خوستی

## دروء به روح شهدای چهل و پنج سال گذشته

در بیست سال اخیر تحت فرمانروایی کرزی و غنی به دلیل زد و بند های که با باند مافیایی شورای نظاری ها، جمعیتی ها و وحدتی ها، داشتند و بدون اجازه آن ها از خود هیچ نوع اراده نداشتند، افغانستان را به سوی بربادی و تباهی سوق دادند.

فلهذا بنام هفته شهید، مردم آزاری به آخرین درجه رسیده بود که بعضاً باعث از بین رفتن افراد بیگناه می گردید.

هفتم ثور سال ۱۳۵۷ در اثر کودتای منحوس و خونین حزب خلق و پرچم که در آن روز اولین رئیس جمهور افغانستان شهید سردار محمد داؤد خان با هژده تن از اعضای فامیل خود به شهادت رسیدند، سرآغاز یک عصر ذلت بار بود که در تاریخ به عنوان یک فاجعه دردناک، درج گردیده است.

بعضی اشخاص اند که می خواهند یا شهرت کمائی کنند و یا به دلیل خصومت های شخصی و یا هر دلیل دیگری که برای خود شان معلوم و برای مردم نامعلوم است، شهادت و رشادت رئیس جمهور و خانواده اش را برای هموطنان مورد شک قرار می دهند.

ناگفته نباید گذاشت که هموطنانیکه این واقعات را زندگی کرده اند، فریب این نوع افواهات را نمی خورند.

در آن روز ننگین بر علاوه خانواده رئیس جمهور تعداد زیاد هموطنان ما شهید شدند و جوی های خون در کابل جاری شد.

کودتاچیان بالای هیچ کس رحم نکردند و کشتار مردم بیگناه به صورت دسته جمعی به انواع و اقسام مختلف جریان داشت.

مردم آزاده افغان با مقاومت بینظیر به دفاع برآمدند که تعداد شهیدان راه آزادی وطن به یکنیم تا دو ملیون و حتی شاید زیادتر از آن برسد. اما با شکست قشون سرخ و ذبونی نوکران خلقی و پرچمی شان خونریزی تمام نشد.

فلهذا اگر قرار باشد که از روز یا هفته شهید یاد و بود شود باید افغانستان عزیز از چهل و پنج سال به این طرف، روز شهید، هفته شهید، ماه شهید و سال شهید را تجلیل نماید و هر روز آن، روز شهید باشد.

با ظهور دوباره طالبان از دو سال به این طرف، وطن از یک آرامش نسبی برخوردار گردید، طالبان کوشش می کنند تا امنیت را در سر تا سر کشور برقرار نمایند و از انواع و اقسام فساد جلوگیری نمایند، ملکیت های عامه را از غاصبان دوباره استملاک نمودند و هنوز هم این پروسه جریان دارد. در مورد کار های عام المنفعه به صورت حیرت آور باوجود کمبود بودجه، کار جریان دارد که قبلاً یک تعداد آن را در یک تحلیل از اوضاع افغانستان با ظهور مجدد طالبان به رشته تحریر درآوردم. از جمله انتقادات بالای شان یکی مسدود نمودن مکاتب و پوهنتون ها بر روی دختران است، باید به عرض برسانم که برای دوباره باز شدن مراجع تعلیمی برای طبقه اناث، کار به شدت جریان دارد، کشور به کمبود پرسونل فنی (استادان) گرفتار است و از نقطه نظر لوژستکی مشکلات زیاد وجود دارد. ممالک غربی آخرین جفا و خیانتی را که در حق افغانستان و مردمش روا داشتند، عبارت از خارج نمودن تمام پرسونل فنی از وطن است.

از طرف دیگر در همه جا داد و بیداد برای یک حکومت همه شمول جریان دارد، اگر قرار باشد که مقصد از حکومت همه شمول همان دزدان و خائنین فراری باشند، آن ها امتحان خود را داده اند و مردم افغانستان دیگر آن ها را قبول ندارند.

معلوماتاً ممالک ایکه این دزدان فراری در خدمت شان هستند، باز می خواهند که مهره های سوخته شان را دوباره بالای گرده های مردم سوار کنند.

مشکل بسیار بزرگ دیگر که مردم از آن رنج می برند، مشکل اقتصادی ست، ناگفته نباید گذاشت که مشکل مزمن اقتصادی برای مردم ستمدیده ما، پدیده تازه نیست که مسبب آن طالبان باشند.